

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Ο.Ε.Φ.Ε. 2004

ΘΕΜΑΤΑ ΝΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ Β΄ ΚΥΚΛΟΣ - Τ.Ε.Ε.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Κώστας Μπαλάσκας Το σχολείο της δημιουργικότητας

Το σχολείο που θέλει να αναπτύξει τη δημιουργικότητα των μαθητών του δεν θα περιοριστεί στη δημιουργία του κατάλληλου κλίματος και των ευνοϊκών συνθηκών. Προγράμματα, βιβλία, μέθοδοι διδασκαλίας, διδάσκοντες και διδασκόμενοι θα πρέπει να προσαρμοστούν και να στραφούν προς αυτή την κατεύθυνση. Η μηχανική μάθηση, η τυποποίηση της διδασκαλίας ή της εργασίας, η παθητική επανάληψη, η παιδαγωγική του «κάνε αυτό που σου λέω» και του «κάνε το όπως σου το λέω» θα αποκλειστούν και θα αντικατασταθούν με μεθόδους όσο γίνεται περισσότερο ενεργητικές, επεκτεινόμενες και σε θέματα που ίσως δεν προβλέπονται από το πρόγραμμα, αλλά που η πραγμάτευσή τους ενδιαφέρει ένα μαθητή ή μια ομάδα μαθητών. Το ερώτημα δηλαδή «τι θα ήθελες να κάνεις» και «πώς σκέπτεσαι να εργαστείς» βρίσκεται στη βάση μιας δημιουργικής παιδευτικής διαδικασίας που σέβεται την ατομικότητα και πιστεύει στις δημιουργικές δυνατότητές της. Από τις ενεργητικές μεθόδους θα αναφέρουμε κυρίως τη **διερευνητική**, κατά την οποία η οργάνωση της ύλης και η σύνδεση των γνωστικών τμημάτων επαφίεται στον ίδιο το μαθητή, ώστε η μάθηση να παίρνει μια δημιουργικά εξατομικευμένη μορφή σχετιζόμενη άμεσα με την εργασία, να είναι δηλαδή μάθηση πραγματική.

Ο διδάσκων εξάλλου θα πρέπει να είναι σε θέση να ανατοποθετήσει τον παραδοσιακό ρόλο του αναθεωρώντας κριτικά και παραμερίζοντας το εγχαραγμένο μοντέλο του παραδοσιακού δασκάλου: Θα πρέπει να μένει ανοιχτός και ευέλικτος, να οργανώνει, να εμπυχώνει, να ενθαρρύνει, να δίνει τις πληροφορίες που χρειάζεται ο μαθητής για τη δουλειά του ή να τον κατευθύνει σωστά στην αναζήτηση και την ανεύρεσή τους, να καθοδηγεί τον εργαζόμενο διακριτικά και στο βαθμό που θα κρίνει αναγκαίο. Με άλλα λόγια, θα πρέπει και ο ίδιος να είναι δημιουργικό άτομο ή να ενεργοποιήσει τη λανθάνουσα δημιουργικότητά του. Διαφορετικά, η ζωή του σε ένα δημιουργικό σχολείο θα ήταν δύσκολη για πολλούς και ευνόητους λόγους.

Πιο συγκεκριμένα, η σχολική ζωή στο δημιουργικό σχολείο θα μπορούσε να οργανωθεί με τρόπους που να ευνοούν τις πρωτοβουλίες, τις επιλογές, τις εργασίες των μαθητών σε θέματα που τους ενδιαφέρουν να ανατίθεται, π.χ., στους μαθητές η οργάνωση και παρουσίαση ορισμένων μαθημάτων, διάφορες εκθέσεις, έκδοση περιοδικού ή εφημερίδας, θεατρικές παραστάσεις, μουσικές παρουσίες, ομιλίες-συζητήσεις για θέματα επικαιρότητας, κοινωνικά ή πολιτικά, επιστημονικά, καλλιτεχνικά κτλ. Σε μια τέτοια οργάνωση καθοριστικό ρόλο θα παίξουν οι ομάδες των ενδιαφερόντων των μαθητών και με την προϋπόθεση ότι διδάσκοντες και διδασκόμενοι θα απαλλαγούν από την πίεση των ποικίλων εξετάσεων και από το αδιάκοπο κυνήγι της ύλης και του χρόνου.

Στο δημιουργικό σχολείο θα τονιστεί ιδιαίτερα η **συμμετοχή** των μαθητών στο διάλογο, ώστε να είναι όσο το δυνατό ενεργητικότερη με όλο τον κίνδυνο της «εκτροπής» από τη «διδασκαλία» που έχει σχεδιάσει ο διδάσκων. Ο καλός δάσκαλος ποτέ δεν ξέρει πού θα βγάλει τελικά το μάθημα και σ' αυτό ακριβώς έγκειται η γοητεία του έργου του. Πάντως, ένα μάθημα που οδηγεί εκεί που αυτός έχει σχεδιάσει, δεν είναι πάντα το καλύτερο μάθημα.

Στο δημιουργικό σχολείο θα προσεχτεί ιδιαίτερα ο τρόπος υποβολής των ερωτήσεων. Θα μπορούσαμε να διακρίνουμε και τις ερωτήσεις σε συγκλίνουσες και αποκλίνουσες ή σε κλειστές και ανοιχτές. Συγκλίνουσες ή κλειστές είναι αυτές που ο διδάσκων «ξέρει» την απάντηση και την περιμένει. Ακούει αδιάφορα ή δεν ακούει καθόλου τις άλλες απαντήσεις, ώσπου να ακούσει την αναμενόμενη, οπότε και ενθουσιάζεται. Ο ίδιος ο μαθητής δεν απορεί, δε ρωτάει, δεν ενθαρρύνεται στην απορία ή στην ερώτηση, δε βλέπει να λαμβάνεται υπόψη η προσπάθειά του και, κατά συνέπεια, δε διακινδυνεύει μια απάντηση λάθευμένη.

Ο δημιουργικός μαθητής δυσφορεί σε τέτοιες συνθήκες μαθήματος και αντιδρά συχνά με απρέπεια ή με ειρωνεία. «Να κάνετε ερωτήσεις που να μην ξέρετε την απάντηση», αυτό είναι το αίτημα της δημιουργικότητας. Η στενή όμως αντίληψη για την αγωγή, που περιορίζει το ρόλο της στο γνωστικό αποκλειστικό υλικό, δεν αφήνει το διδάσκοντα να κινηθεί σ' αυτό τον ευρύτερο χώρο της συλλογικής προσπάθειας και της γόνιμης ανταλλαγής ιδεών με τις δημιουργικές προοπτικές που δίνουν οι ανοιχτές ερωτήσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Έκθεση. Ο φιλόλογος ζητάει από τους μαθητές να γράψουν μια έκθεση πάνω σ' ένα θέμα με σχεδόν δεδομένη την απάντηση. Γιατί δε ζητάει τη γνώμη τους πάνω σ' ένα πραγματικό ερώτημα; Γιατί δε ζητάει όλες τις δυνατές οπτικές από τις οποίες μπορεί να θεωρηθεί το ερώτημα; Γιατί δεν ασκεί τους μαθητές σε ελεύθερες ανακοινώσεις-εισηγήσεις οι οποίες και να συζητηθούν στη συνέχεια; Γιατί δεν τους ζητάει προτάσεις για την επίλυση ενός πραγματικού προβλήματος, γιατί δεν τους ασκεί σε επιχειρηματολογία υπέρ και κατά ενός θέματος; Γιατί δεν τους ασκεί στη συγγραφή ενός συλλογικού κειμένου ή στην κατάστρωση ενός σχεδίου για την αντιμετώπιση μιας πιθανής κατάστασης; Αλλά και γενικά το σχολείο γιατί δε βοηθάει τους μαθητές να χρησιμοποιούν τα χέρια τους, να κατασκευάζουν, να κάνουν πειράματα, να ερευνούν, να αναζητούν, να αποκτούν προσωπικές εμπειρίες και γνώσεις – όχι βιβλιακές – να δημιουργούν κάτι δικό τους, να «ποιούν»; Προς αυτήν όμως την κατεύθυνση οφείλει να κινείται το δημιουργικό σχολείο.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ Α'

1. Ποια είναι η ενεργητική μέθοδος του δημιουργικού σχολείου που επισημαίνεται στο κείμενο και ποιο είναι το νόημα που δίνεται σε αυτήν;
2. Ποια είναι η άποψη του συγγραφέα για τον τρόπο υποβολής ερωτήσεων στο δημιουργικό σχολείο;

ΜΟΝΑΔΕΣ 10

ΜΟΝΑΔΕΣ 10

ΕΝΟΤΗΤΑ Β΄

1. α. Σε ποιο γραμματειακό είδος ανήκει το κείμενο; Να απαντήσετε δίνοντας όλα τα χαρακτηριστικά του.

ΜΟΝΑΔΕΣ 5

- β. Ποια μορφή πειθούς χρησιμοποιείται στην έκτη παράγραφο του κειμένου; Να αιτιολογήσετε την απάντησή σας.

ΜΟΝΑΔΕΣ 5

2. α. Να δώσετε ένα αντώνυμο για κάθε μία από τις παρακάτω λέξεις: ενθαρρύνει, ενεργητικές, παραδοσιακό, συλλογικής, συμμετοχή.

ΜΟΝΑΔΕΣ 5

- β. επι-, συν-, περι-, εκ-, ανά- :

Να ενώσεις το ρήμα βάλλω με τα παραπάνω αχώριστα μόρια και να σχηματίσεις σύνθετα ρήματα. Στη συνέχεια να γράψεις τα παράγωγα ουσιαστικά των ρημάτων αυτών.

ΜΟΝΑΔΕΣ 5

ΕΝΟΤΗΤΑ Γ΄

1. Να γράψετε στο τετράδιό σας την περίληψη του παραπάνω κειμένου του Κ. Μπαλάσκα, χωρίς δικά σας σχόλια, σε 100 – 120 λέξεις.

ΜΟΝΑΔΕΣ 20

2. Ο Κ. Μπαλάσκας επισημαίνει την ανάγκη αντικατάστασης του παραδοσιακού σχολείου που διέρχεται κρίση από ένα νέου τύπου σχολείο, το δημιουργικό. Σε ένα άρθρο (450 – 500 λέξεων) που θα δημοσιευτεί σε εφημερίδα ευρείας κυκλοφορίας να επιχειρήσεις να ερμηνεύσεις τα αίτια στα οποία οφείλεται η κρίση του εκπαιδευτικού συστήματος και να προτείνεις τρόπους αναβάθμισης της εκπαίδευσης.

ΜΟΝΑΔΕΣ 40